

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

K E N D E L S E

Afsagt den 28. september 2015 af Østre Landsrets 14. afdeling
(landsdommerne Rosenløv, Lone Kern-Jespersen og Jes Kjølbo Brems (kst.)).

14. afd. nr. B-1362-15:
Ligebehandlingsnævnet
som mandatar for

Part 1

(Kammeradvokaten ved advokat Lene Damkjær Christensen)

mod

Part A ApS

(advokat Lise Lauridsen)

Københavns Byret afsagde den 12. februar 2015 dom i sagen Ligebehandlingsnævnet som mandatar for **Part 1** (Ligebehandlingsnævnet) mod **Part A ApS** (BS 45C-2393/2014). Sagen vedrørte spørgsmålet, om **Part 1** var blevet forskelsbehandlet på grund af køn i forbindelse med afskedigelse fra en stilling som erhvervsmægler hos **Part A ApS** forud for udnyttelsen af retten til forældreorlov. Ved dommen blev **Part A ApS** frifundet.

Ligebehandlingsnævnet har den 17. juni 2015 endeligt anmodet om tilladelse til i medfør af retsplejelovens § 372, stk. 2, 4. pkt., at anke dommen efter ankefristens udløb.

Part A ApS har modsat sig, at anmodningen imødekommes.

Sagsfremstilling

Den 3. marts 2015 meddelte Kammeradvokaten for Ligebehandlingsnævnet efter aftale med advokat Morten Schulz for **Part A ApS**, at dommen ville blive anket.

Den 11. marts 2015 kl. 12.29 sendte Kammeradvokaten ankestævning krypteret og digitalt til Østre Landsret. Advokaterne Lis Lauridsen og Morten Schulz for **Part A ApS** var cc på e-mailen. Samme dag indbetaltes retsafgift.

Kammeradvokaten modtog automatisk meddelelse om, at levering var fuldført, men at leveringen til destinationsserveren ikke kunne bekræftes.

Kl. 12.33 sendte kammeradvokaten igen ankestævningen til advokaterne Lis Lauridsen og Morten Schulz i en ny separat ukrypteret e-mail.

Ved e-mail af 13. april 2015 kl. 13.07 skrev advokat Morten Schulz følgende til Kammeradvokaten: ”Vi har ikke hørt fra ØL vedr. frist for ankesvarskrift. Ligger i inde med et sagsnummer fra landsretten, så jeg kan følge op?”

Samme dag kl. 13.16 oplyste Kammeradvokaten, at man desværre ikke havde noget sagsnummer, hvilket advokat Morten Schulz besvarede kl. 13.18 med, at han ville følge op på sagen.

Den 5. maj 2015 gjorde advokat Lis Lauridsen Kammeradvokaten opmærksom på, at landsretten ikke havde modtaget ankestævning i sagen.

Den 6. maj 2015 genfremsendte Kammeradvokaten ankestævningen af 11. marts 2015 til landsretten.

Anbringender

Ligebehandlingsnævnet har til støtte for anmodningen om tilladelse til at anke dommen efter ankefristens udløb anført bl.a., at ekspeditionen af ankestævningen ved fremsendelse af krypteret e-mail af den 11. marts 2015 til landsrettens hovedpostkasse var fuldstændig sædvanlig, og at det derfor med rette måtte forventes, at ankestævningen blev modtaget i landsretten inden for ankefristen, der først udløb den følgende dag. Samme dag indbetaltes retsafgift til landsretten. Overskridelsen af ankefristen skyldes en ren IT-mæssig misforstå-

else, som henset til kompleksiteten af de IT-mæssige forhold i forbindelse dermed udgør en sådan undskyldende omstændighed, at der bør meddeles oprejsningstilladelse. Der blev reageret prompte på den fejlmeddelelse, som blev modtaget den 11. marts 2015 kl. 12.29 efter fremsendelsen af e-mailen med ankestævningen, ved at ankestævningen blev genfremsendt til advokaterne for **Part A ApS** uden kryptering, som således modtog ankestævningen inden for fristen. Man mente dermed at have foretaget det nødvendige, idet man var af den overbevisning, at ankestævningen var fremkommet til landsretten.

Ligebehandlingsnævnet har yderligere anført, at det ikke er konkret urimeligt, hvis der nu meddeles oprejsningstilladelse. Sagen omhandler **Part A ApS'** manglende efterlevelse af Ligebehandlingsnævnets afgørelse af 8. januar 2014, hvorom Københavns Byret traf afgørelse den 12. februar 2015. Der ses således ikke at foreligge nogen særlige hensyn i den henseende over for **Part A ApS**.

Part A ApS har til støtte for, at anmodningen om oprejsningsbevilling ikke imødekommes, anført bl.a., at anbringendet om, at der foreligger en ekstraordinær situation, og at fejlen alene har IT-teknisk karakter, bestrides som både udokumenteret og usandsynligt. Den manglende iagttagelse af ankefristen skyldes alene Ligebehandlingsnævnets manglende opmærksomhed i forbindelse med forsøget på indlevering af ankestævningen.

Part A ApS har endvidere anført, at Ligebehandlingsnævnet ikke har godtgjort, at der i forhold til fristoverskridelsen er reageret med den fornødne hurtighed, idet der først efter henvendelserne den 13. april 2015 og 5. maj 2015 fra advokaterne for **Part A ApS** skete genfremsendelse af ankestævningen.

Det vil endelig være konkret urimeligt at meddele genoprejsning på nuværende fremskredne tidspunkt, idet sagen vedrører en ligebehandlingsnævns sag, der er anlagt i februar 2013. Indholdet af ankestævningen giver ikke anledning til at formode, at byrettens klare og entydige bevisvurdering vil blive tilsidesat af landsretten, hvilket taler selvstændigt imod en bevilling.

Landsrettens begrundelse og resultat

Fristen for anke af Københavns Byrets dom af 11. februar 2015 udløb den 12. marts 2015, hvorfor dommen ubestridt er anket for sent, idet ankestævning i sagen først kom frem den 6. maj 2015 til Østre Landsret.

Anken skal herefter afvises, medmindre ankeinstansen undtagelsesvis tillader anke indtil 1 år efter dommens afsigelse, jf. retsplejelovens § 372, stk. 2, stk. 3 og 4.

Ligebehandlingsnævnets krypterede e-mail vedhæftet ankestævningen af 11. marts 2015 kom ikke umiddelbart frem til de angivne modtagere henholdsvis Østre Landsret og advokaterne for **Part A ApS**. Det fremgår af den fejlmeddelelse, som Ligebehandlingsnævnets advokat modtog automatisk og lige efter fremsendelsen, at levering var fuldført, men at leveringen til destinationsserveren ikke kunne bekræftes. Ligebehandlingsnævnets advokat genfremsendte herpå straks ankestævningen ukrypteret alene til advokaterne for **Part A ApS**, der nu modtog ankestævningen.

Landsretten lægger til grund, at det skyldtes en IT-mæssig misforståelse vedrørende indholdet af fejlmeddelelsen, at Ligebehandlingsnævnets advokat ikke foretog sig noget i forhold til Østre Landsret som modtager.

Landsretten finder på den baggrund og efter en samlet vurdering, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at anke trods fristens overskridelse undtagelsesvis bør tillades. I denne vurdering er indgået, at Ligebehandlingsnævnets advokat den 3. marts 2015 efter aftale meddelte **Part A ApS'** advokat, at byretsdommen ville blive anket, at advokaterne for **Part A ApS** den 11. marts 2015 modtog ankestævningen, og at retsafgift fremsendtes den 11. marts 2015 til Østre Landsret, hvor den i modsætning til ankestævningen blev modtaget. Det er tillige indgået i vurderingen, at Ligebehandlingsnævnets advokat den 13. april 2015 modtog en e-mail fra **Part A ApS'** advokat med oplysning om, at de ikke havde hørt fra landsretten vedrørende frist for ankesvarskrift. Efter indholdet af den efterfølgende mailkorrespondance finder landsretten ikke, at det kan bebrejdes Ligebehandlingsnævnets advokat, at henvendelsen ikke gav anledning til at henvende sig til landsretten.

Landsretten tager derfor anmodningen til følge.

T h i b e s t e m m e s:

Anmodningen fra Ligebehandlingsnævnet som mandatar for **Part 1** om anketilladelse tages til følge.

Ankestævningen anses for indleveret. Sagen fortsætter herefter under sagsnummer Ø.L. B-1115-15.